

години да я приима майка ми и отъ нея да ми отструва: и подиръ трите години да поеме полвица та отъ лихва та да са прибавя на глави. —

§ 3.

Мѣсто то дето имамъ въ Габрово вънтрѣ, тапѣя та му е у Г-на Цвѣтка Спиридоновъ, и то ще остане подъ владѣніе то на майка ми. По подиръ смъртъ та на майка ми, Г-нъ Попечитель на вышензложено то мое духовно Завѣщаніе да послѣдува съ състояніе то ми, колкото са собере, както разсуди въ ползу на богоугодно то и общеполезно дѣвическо училище дето го за потребно намерватъ да ся отреди, което училище да се ползува съ годишній атъ приходъ, тай ако намери за благо и недвижимо то състояніе мое да го расправи, и напъры тѣ му съ лихва да са дадатъ и да става лихва та главы, догдѣ са отрѣди дѣвическо то училище, чи тогази да са отпуща годишна та лихва на епитропи тѣ на училище то. Вышереченно то изложено мое желаніе, моля Господина попечителя да го исполни, и за увѣреніе писахъ го и го подписахъ своеручно, и молихъ подписаны те лица за свѣдоцы.

16 Февруарій. 1854

въ Букурещъ.

Азъ Петръ Ивановъ

(отъ Габровскы колибы Гачевцы.)

Свидѣт.

{
Іоанъ Д. Х. Бакаловъ.
Ѳеодосія Н. Драгановъ.
Іванъ Тимчовъ.